

Lieta C-510/19**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2019. gada 4. jūlijs

Iesniedzējtiesa:*Hof van beroep te Brussel* (Briseles apelācijas tiesa, Beļģija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2019. gada 26. jūnijs

Lietas dalībnieki:*Openbaar Ministerie*

YU

ZV

Apsūdzētais:

AZ

Pamatlietas priekšmets

Pamatlieta attiecas uz AZ apelācijas sūdzību par *Rechtbank van eerste aanleg te Leuven* (Lēvenes pirmās instances tiesa, Beļģija) 2018. gada 12. oktobra spriedumu, ar ko Nīderlandes nodotais apsūdzētais AZ tika notiesāts par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, tostarp par dokumentu viltošanu, viltotu dokumentu izmantošanu un krāpšanu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu.

Lūgums attiecas uz Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm interpretāciju (turpmāk tekstā – “Pamatlēmums”). Iesniedzējtiesa būtībā izvirza jautājumu par to, vai Nīderlandes

Overleveringswet (Likums par personu nodošanu) ir atbilstošs Pamatlēmumam un vai Nīderlandes *Openbaar Ministerie* (prokuratūra) ir kvalificējama kā “tiesu iestāde” Pamatlēmuma izpratnē.

Prejudiciālie jautājumi

1.1) Vai jēdziens “tiesu iestāde” Pamatlēmuma 6. panta 2. punkta izpratnē ir autonomas Savienības tiesību jēdziens?

1.2) Ja atbilde uz pirmā jautājuma 1. punktu ir apstiprinoša: saskaņā ar kādiem kritērijiem var noteikt, vai izpildes dalībvalsts iestāde ir šāda tiesu iestāde un Eiropas apcietināšanas orderis, ko tā ir izpildījusi, tādējādi ir tiesas nolēmums?

1.3) Ja atbilde uz pirmā jautājuma 1. punktu ir apstiprinoša: vai Nīderlandes prokuratūra, konkrētāk, *Officier van Justitie* (prokurors), ietilpst jēdzienā “tiesu iestāde” Pamatlēmuma 6. panta 2. punkta izpratnē un vai Eiropas apcietināšanas orderis, ko šī iestāde ir izpildījusi, tādējādi ir tiesas nolēmums?

1.4) Ja atbilde uz pirmā jautājuma 3. punktu ir apstiprinoša: vai ir pieļaujams, ka sākotnējo nodošanu saskaņā ar Pamatlēmuma 15. pantu pārbauda tiesu iestāde, konkrētāk, *Overleveringskamer te Amsterdam* (Amsterdamas nodošanas palāta, Nīderlande), cita starpā garantējot attiecīgās personas tiesības tikt uzklautātai un iespēju vērsties tiesā, bet par papildu nodošanu saskaņā ar Pamatlēmuma 27. pantu atbildīga ir cita iestāde, proti, prokurors, kas nenodrošina attiecīgās personas tiesības tikt uzklautātai un iespēju vērsties tiesā, un tādējādi Pamatlēmumā bez jebkāda pamatota iemesla rodas acīmredzama nekonsekvence?

1.5) Ja atbilde uz pirmā jautājuma 3. un 4. punktu ir apstiprinoša: vai Pamatlēmuma 14., 19. un 27. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka prokuratūrai, kura darbojas kā izpildes tiesu iestāde, attiecīgās personas tiesības tikt uzklautātai un iespēja vērsties tiesā ir jāgarantē it īpaši pirms tā sniedz piekrišanu personas kriminālvajāšanai, notiesāšanai vai apcietināšanai, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa piemērošanai par noziedzīgu nodarījumu, kas ir izdarīts pirms šīs personas nodošanas, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, un uz ko neattiecas nodošanas pieprasījums?

2. Vai *Arrondissementsparket Amsterdam* (Amsterdamas rajona prokuratūra) prokurors, kurš rīkojas, īstenojot Nīderlandes *Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie* (2004. gada 29. aprīļa Likums par Eiropas Savienības Padomes Pamatlēmuma par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp Eiropas Savienības dalībvalstīm īstenošanu) (turpmāk tekstā – “*Overleveringswet*”) 14. pantu, ir izpildes tiesu iestāde Pamatlēmuma 6. panta 2. punkta izpratnē, kas ir nodevusi pieprasīto personu un

kas var dot piekrišanu Pamatlēmuma 27. panta 3. punkta g) apakšpunkta un 4. punkta izpratnē?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (Pamatlēmums), 6. panta 2. punkts, 14. pants, 19. panta 2. punkts un 27. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

Nīderlande: *Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet)*, 14. pants un 15.–38. pants

Beļģija: *Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel* (2003. gada 19. decembra Likums par Eiropas apcietināšanas orderi), 37. pants

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Iesniedzējtiesā tiek izskatīta apelācijas sūdzība par *Rechtbank van eerste aanleg te Leuven* 2018. gada 12. oktobra spriedumu, ar kuru apsūdzētais tika notiesāts par vairāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu un ar kuru daļēji tika apmierināti civilprasītāju prasījumi. Prejudiciālie jautājumi attiecas tikai uz krimināllietu.
- 2 Pēc tam, kad iesniedzējtiesa ir atcēlusi pirmās instances tiesas spriedumu tiesību uz aizstāvību pārkāpuma dēļ, tā pati vērtē pret apsūdzēto izvirzītās kriminālapsūdzības. Daļa noziedzīgu nodarījumu tiek uzskatīti par pierādītiem, un šajā ziņā apsūdzētais tiek notiesāts. Attiecībā uz citu daļu iesniedzējtiesa uzskata, ka pirms pieņemt nolēmumu ir nepieciešams uzdot Tiesai jautājumus prejudiciāla nolēmuma sniegšanai.
- 3 *Rechtbank van eerste aanleg te Leuven* izmeklētājtiesnesis 2017. gada 26. septembrī izsniedza apsūdzētā Eiropas apcietināšanas orderi (turpmāk tekstā – “EAO”), pieprasot nodošanu par vairāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Apsūdzētais AZ tika aizturēts Nīderlandē saskaņā ar *Overleveringswet* un, izpildot kompetentās *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas pirmās instances tiesa, Nīderlande) lēmumu, 2017. gada 13. decembrī nodots Beļģijai.
- 4 Pēc tam *Procureur des Konings te Leuven* (Karalistes prokurors Lēvenē) 2017. gada 26. oktobrī, 2017. gada 24. novembrī, kā arī 2018. gada 19. un 25. janvārī lūdza Lēvenes izmeklētājtiesnesi paplašināt tiesas izmeklēšanu attiecībā uz vairākiem citiem noziedzīgiem nodarījumiem (turpmāk tekstā – “citi noziedzīgie nodarījumi”). 2018. gada 26. janvārī izmeklētājtiesnesis par šiem

citiem noziedzīgajiem nodarījumiem izsniedza apsūdzētā Eiropas apcietināšanas orderi ar papildu nodošanas pieprasījumu.

- 5 2018. gada 13. februāra vēstulē Amsterdamas rajona prokuratūras prokurors informēja *Rechtbank van eerste aanleg te Leuven* izmeklētājtiesnesi par šo: *“Atsaucoties uz Jūsu 2018. gada 26. janvāra Eiropas apcietināšanas orderi (EAO) lietā [...] [...] AZ [...] [...] es Jūs informēju, ka ar šo es Jums sniedzu papildu piekrišanu kriminālvajāšanai par iepriekš minētajā EAO norādītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Es ceru, ka esmu Jūs tādējādi pienācīgi informējis.”*

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 6 Apsūdzētais vispārīgā formā izvirza jautājumu par to, vai Nīderlandes *Overleveringswet* 14. pants, pamatojoties uz kuru prokurors ir sniedzis piekrišanu viņa kriminālvajāšanai par citiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ir atbilstošs Pamatlēmumam. 14. pantā ir noteikts:

„(1) Nodošana ir atļauta tikai ar vispārēju nosacījumu, ka nedrīkst veikt pieprasītās personas kriminālvajāšanu, sodīšanu vai citādi ierobežot tās personisko brīvību par noziedzīgiem nodarījumiem, kuri ir izdarīti līdz dienai, kad tā ir tikusi nodota, un nav tie kuru dēļ tā ir tikusi nodota, izņemot gadījumus, kad:

[..]

- f) šajā nolūkā tiek lūgta prokurora iepriekšēja piekrišana, un tā tiek sniegta.*

[..]

(3) Pēc izsniegšanas tiesu iestādes pieprasījuma un pamatojoties uz nosūtīto Eiropas apcietināšanas orderi, kam ir pievienots tulkojums, prokurors sniedz piekrišanu 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē [...] attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem saskaņā ar šo likumu nodošana varēja tikt atļauta. Lēmumu par pieprasījumu jebkurā gadījumā pieņem trīsdesmit dienu laikā pēc tā saņemšanas.”

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 7 No Pamatlēmuma 27. panta 3. punkta g) apakšpunkta un 4. punkta izriet, ka nevar veikt personas kriminālvajāšanu, to notiesāt vai tai atņemt brīvību par noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem neattiecas tās nodošana, ciktāl tās dalībvalsts izpildes tiesu iestāde, kas personu nodevusi, tam piekrīt pēc citas dalībvalsts pieprasījuma.
- 8 Neraugoties uz vispārīgo, apsūdzētā izvirzīto jautājumu par *Overleveringswet* 14. panta atbilstību Pamatlēmumam, iesniedzējtiesai it īpaši rodas jautājums arī par to, vai Amsterdamas rajona prokuratūras prokurors šajā gadījumā ir izpildes

tiesu iestāde Pamatlēmuma 6. panta 2. punkta izpratnē, kura pieprasīto personu ir nodevusi, un vai tas var sniegt piekrišanu Pamatlēmuma 27. panta 3. punkta g) apakšpunkta un 4. punkta izpratnē.

DARBA VERSIJA